

Stockholm den 9 januari 2019

Kammarrätten i Stockholm, avdelning 5
Box 2302
103 17 Stockholm
E-post: avd5.kst@dom.se

**Mål nr 9475-18 m.fl., Karl-Henrik Grinnemo m.fl. ./ Karolinska
Institutet, angående avvisning av överklagande**

Kammarrätten har per telefon den 7 januari 2019 upplyst undertecknade ombud att domstolen ännu inte har bestämt om det krävs prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva den överklagade frågan samt att Karl-Henrik Grinnemo, Katarina Le Blanc, Oscar Simonson och Matthias Corbascio (klagandena) bör utveckla skälen för varför prövningstillstånd ska beviljas. Mot denna bakgrund får klagandena komplettera sitt tidigare ingivna överklagande enligt följande.

1. SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

1.1 Ändringsdispens

1.1.1 Förvaltningsrätten har bedömt att Karolinska Institutets (KI) beslut inte får överklagas med hänvisning till Kammarrätten i Stockholms dom den 18 december 2006 i mål nr 6759-06 respektive beslut den 21 mars 2018 i mål nr 1877-18 samt Kammarrätten i Göteborgs beslut den 30 mars 2017 i mål nr 1022-17.

1.1.2 Prejudikatvärdet av Kammarrätten i Stockholms beslut den 21 mars 2018 och Kammarrätten i Göteborgs beslut den 30 mars 2017 får

anses vara begränsat för prövningen av det nu aktuella målet. Vad gäller Kammarrätten i Stockholms dom den 18 december 2006 innehåller den endast mycket kortfattade skäl. Sedan den domen meddelades har praxis rörande rätten till domstolsprövning också utvecklats och rättsläget klargjorts, inte minst genom rättsfallen HFD 2011 ref. 22 och HFD 2016 ref. 41.

- 1.1.3 Förvaltningsrätten har inte beaktat de senaste årens rättsutveckling och praxis från såväl Högsta förvaltningsdomstolen som Högsta domstolen rörande rätten till domstolsprövning. Beslutet innehåller inte heller några resonemang om betydelsen av Europadomstolens praxis på området.
- 1.1.4 Av de skäl som klagandena tidigare har anfört är det uppenbart att KI:s beslut – enligt nu gällande praxis – rör klagandenas civila rättigheter och att det även i övrigt är av ett sådant slag att det aktualiserar deras rätt till domstolsprövning.
- 1.1.5 Det finns därför skäl för att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till.

1.2 Prejudikatsdispens

- 1.2.1 Det finns inga vägledande avgöranden från Högsta förvaltningsdomstolen som avser rätten att överklaga beslut där en forskare har bedömts gjort sig skyldig till oredlighet i forskning eller bedömts som klandervärd.
- 1.2.2 Den underrättspraxis som finns rörande rätten att överklaga ett beslut om oredlighet i forskning är begränsad och härrör från tiden före bl.a. Högsta förvaltningsdomstolens avgöranden HFD 2011 ref. 22 och HFD 2016 ref. 41. Dessa avgöranden avser inte fall där en forskare har bedömts som klandervärd.

1.2.3 Frågan om huruvida ett beslut där en forskare bedöms ha gjort sig skyldig till oredlighet i forskning eller på annat sätt bedöms som klandervärd får överklagas är av stor betydelse för forskarkollektivet. Detta inte minst med hänsyn till att ett sådant beslut i regel får allvarliga konsekvenser för den enskilde forskaren och i praktiken gör det omöjligt för honom eller henne att fortsätta sin forskning.

1.2.4 Det är därför av vikt för ledningen av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt.

Som ovan,

Fredrik Bergman

Rikard Samuelsson